

РЕШЕНИЕ

№ 6922

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **12554** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. И. Г. от [населено място], район П., Столична община, в качеството му на представляващ „Прогрес“ АД, ЕИК[ЕИК], против Заповед № 20-0302-000212/22.10.2020г. на полицейски инспектор в ОД на МВР Б., РУ Ц., с която на „Прогрес“ АД, ЕИК[ЕИК], със законен представител Г. И. Г., за нарушение на чл.638 ал.3 от Кодекса за застраховането, на основание чл.171, т.2, б.в от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка „временно спиране от движение на МПС до сключването на застраховка Гражданска отговорност.“

Жалбата срещу посочената Заповед за прилагане на ПАМ е подадена до Административен съд [населено място], който с Определение 2428/13.12.2021г. е прекратил производството и изпратил същото по подсъдност в Административен съд София – град.

В жалбата са наведени доводи за липса на компетентност на органа, издател на заповедта. Посочва, че автора на Заповедта за прилагане на ПАМ е посочил като основание за издаването ѝ АУАН № GA 285572, съставен от мл.автоконтрольор Неко Н. Н., служител на РПУ Ц. на 20.10.2020г., което не отговаряло на истината. Жалбоподателят твърди, че на същата дата действително е спрял и проверен в района на [населено място] от служителя И. К., който е установил нарушение, но е бил глобен

с фиш. Два дни по-късно е бил призван в [община], където му е съставен АУАН № 226344 от И. К., както и посоченият в ЗППАМ АУАН № 285572, който жалбоподателят обжалвал в РС Царево, и е образувано дело № 297/21г. На изложените основания се претендира отмяна на обжалваната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят „Прогрес” АД, представлявано от Г. И. Г., редовно призван, явява се представляващия Г. лично и с адв.С., като двамата поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена. Претендират се разноси, за които е представен списък.

Ответната страна, полицейски инспектор в ОД на МВР –Б., РУ – Ц., редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и въз основа на доводите и възраженията на страните и проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От приложената към административната преписка докладна рег. № 302р-8692 от 23.10.2020г. от инсп. И.К., до Началника на РУ Ц., се установява, че на 20.10.2020г. същият, заедно с мл.ПИ Г.Б., са били позиционирани на КПП на ВП 99, км.58. Спрели за проверка товарен автомобил „Форд Е.” с рег. [рег.номер на МПС] , с водач Г. И. Г. от [населено място], общ.Столична, обл.С., [улица]. В хода на проверката са установили, че управляваният от Г. автомобил е без валиден годишен технически преглед, за което е съставен фиш. След справка са установили също, че МПС не е спряно от движение, както и че МПС е с невалидна застраховка гражданска отговорност към момента на проверката. Установили и че водачът на автомобила е със СУМПС, със срок на валидност до 2022г., но е отнето през 2016г. С оглед изясняване на случая и съставяне на необходимите документи по Кодакса за застраховането и ЗДВП, на водача Г. е връчена призовка, за да се яви в сградата на РУ Ц. на 22.10.2020г.

На 22.10.2020г. е съставен АУАН серия GA 285572 против Г. И. Г., като водач на лек автомобил –Форд Е., с рег. [рег.номер на МПС] , със СУМПС[ЕИК], за това че на 20.10.2020г. в 16,20ч. в [община], на път Б.-М.-С.-П.-Ц.-Малко Т., по ВП//99 км. 58 в посока към [населено място] управлява лек автомобил Форд с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Прогрес” ЕАД, с булстат[ЕИК], като няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите към момента на проверката, с което виновно е нарушил чл.638, ал.3 от Кодекса за застраховането.

Въз основа на така съставеният АУАН, при идентично описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които се твърди да е извършено нарушението, е издадено Наказателно постановление № 20-0302-000312 от 30.10.2020г. от ОДМВР Б., РУ - Ц., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. за нарушението на чл.638 ал.3 от КЗ.

На 22.10.2020г. е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 20-0302-000212 от полицейски инспектор към ОД на МВР, Б., РУ Ц., с която на "Прогрес" АД, със законен представител Г. И. Г., е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б.В от ЗДВП-„временно спиране от движение на пътно превозно средство до сключване на застраховка Гражданска отговорност". Като фактическо основание за издаване на заповедта административният орган е посочил фактическите обстоятелства, описани в АУАН с

бланков № GA 285572/20.10.2020г. В диспозитива на заповедта административният орган е посочил, че налага на „Прогрес” АД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], със законен представител Г. И. Г., принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "в" от ЗДвП за виновно нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ, като словесно е изписано: „лице, което не е собственик и управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите.”

В съдебното производство са събрани гласни и писмени доказателства. Като писмени доказателства са приети документите, съдържащи се в образуваната административна преписка по издаване на обжалваната Заповед-докладна записка рег.№ 302р-8692/23.10.2020г.; АУАН, серия GA №285572/22.10.2020г., НП № 20-0302-000312/30.10.2020г., и ЗППАМ № 20-0202-000212/22.10.2020г. /л.11-15/; Заповед № 251з-209/18.01.2017г. на Директор на ОДМВР Б., относно оправомощаване на длъжностни лица от ОДМВР – Б. да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по Закона за движение по пътищата /л.26/; призовка за Г., издадена от призоваващ орган в РУ на МВР Ц., с която се призовава да се яви за справка във връзка с проверка по ЗДвП за установено административно нарушение на 20.10.2020 г. /л.29/; заверено копие от жалба от Г. И. Г., чрез Окръжна прокуратура – Б. до Апелативна прокуратура – Б. по преписка № 21695/2017г. /л.30/; сигнал от Г. И. Г. до Окръжна прокуратура – Б., заведен с вх. No 21695/28.09.2017 г. /л.32/; АУАН, серия А, Б. № 226344/22.10.2020 г. на инспектор И. П. К. при РУ – Ц. /л.48/; заверено копие на типова длъжностна характеристика за длъжността младши автоконтрольор, II и I степен в сектор група ОП, група ПК на сектор ОП в участък към ОД на МВР Б., актуална към 20.10.2020г. и до настоящия момент /л.71/; заверени преписи от решение по АНД № 297/2021 г. на Районен съд – Царево, ведно с решение по КАНД № 150/2022 г. на Административен съд – Бургас /л.5659/; молба до началника на РУ – Ц. и приложението към нея-застрахователна полица /л.63/; както и Протокол № 142/01.09.2021 г. по АНД № 297/2021 г. на Районен съд – Царево /л.60/.

По искане на жалбоподателя, е разпитан свидетелят Н. Н. Н. - актосъставител на АУАН, серия GA №285572/22.10.2020г. От показанията му, които съдът кредитира, като кореспондиращи с другите доказателства по делото, се установява, че към датата на издаване на АУАН, същият е на длъжност младши автоконтрольор, II степен към РУ –Ц., ОД на МВР Б., както и че горепосоченият АУАН не е съставен в деня на констатиране на нарушението (20.10.2020г.), а на датата, за която на Г. е връчена призовка да се яви за съставяне на АУАН.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която оспорения административен акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. ”а”, т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана

заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена Заповед № 251з-209/18.01.2017 г. на Директора на ОД на МВР-Б., с която са определени служителите, които да прилагат принудителни административни мерки по ЗДвП. С оглед на изложеното съдът намира, че оспорената ЗППАМ е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

На следващо място, съдът намира, че Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2 б.В от ЗДвП № 20-0302-000212/22.10.2020г. на полицейски инспектор в ОД на МВР Б., РУ Ц. е постановена в писмена форма и формално съдържа всички законово изискуеми реквизити. Така в заповедта са посочени релевантните факти и обстоятелства, които според административния орган обосновават наличие на предпоставките за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.2, б. „в” от ЗДвП.

Правилно съдът е приложил и материалния закон. Предпоставките за прилагане на оспорената мярка са - липса на сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за ППС и мярката да е приложена спрямо собственика му. По делото не е спорно, че „Прогрес“ АД е собственик на МПС м.Форд Е. с рег. [рег.номер на МПС] . От данните в административната преписка правилно административният орган е приел, че на 20.10.2020г. за посоченото МПС няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". В хода на съдебното производство жалбоподателят не твърди, че е имал сключена застраховка към момента на прилагане на ПАМ. Следва да се има предвид, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2, б. "в" ЗДвП е временна, под условие - до сключване на задължителната застраховка. За постановяване на мярката е достатъчно установяване на липса на сключена застраховка "ГО" за управляваното МПС. След отстраняване на пречката- т. е. след сключване на валидна застраховка, принудителната административна мярка отпада. С представянето на договора за сключване на застраховка, ПАМ загубва своето действие и отпада по силата на закона. Това обстоятелство, е ирелевантно за законосъобразността на заповедта, тъй като съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Към момента на издаване на оспорената заповед, за процесното МПС не е имало валидна сключена застраховка "Гражданска отговорност".

При наличието на предвидените в закона материалноправни предпоставки, административният орган няма право на избор или на свободна преценка дали да наложи ПАМ или не, а е длъжен да издаде административен акт с указаното от закона съдържание, тоест той действа при условията на обвързана компетентност.

След като „Прогрес“ АД, със законен представител Г. И. Г., като собственик на МПС, няма задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, то административният орган не само е имал право, но и задължение да издаде заповед за прилагане на предвидената в чл. 171, т. 2 б. "в" от ЗДвП принудителна административна мярка.

Заповедта е мотивирана със съставения АУАН бл.№ GA 285572/22.10.2020г., чието съдържание е възпроизведено в мотивите на заповедта като фактическо основание. Последното обосновава издаването на заповедта с правно основание по чл. 171 т.2 б. „в“ от ЗДвП. В случая, правилно ПАМ е наложена по отношение не на лицето, което е управлявало автомобила, а на собственика на описаното в заповедта МПС.

Съдържанието на заповедта позволява да се разбере правното и фактическо основание за прилагане на принудителната административна мярка, вида, срока и условието на действието ѝ и в този смисъл е мотивирана, а обосноваващите я факти и обстоятелства са доказани с приложените по делото доказателства.

В заключение, административният орган е издал процесната ЗППАМ, спазвайки целта на закона, тъй като правните ѝ последици по необходимост предполагат именно ограничаване на управлението на МПС до сключването на изискуемата от закона ЗЗГО и в този смисъл тези последици са не в резултат на волята на административния орган, за да му бъде вменено задължение да съобразява съразмерността на мярката.

За разлика от реализирането на административнонаказателната отговорност по конкретно административнонаказателното производство, наложената принудителна административна мярка има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения. От друга страна мярката има преустановяващ ефект, тъй като е насочена към прекратяване на деянието, осъществяващо състав на административно нарушение по смисъла на специалния закон. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на нарушението, се прилага мярката. Също така с прилагането на ПАМ се изпълнява целта на чл. 171 от ЗДвП, а именно да се осигури безопасността на движението по пътищата.

Съдът не обсъжда законосъобразността на издадения АУАН и наказателно постановление, тъй като законосъобразността на същите е била предмет на друго производство, приключило с влязло в сила съдебно решение по нахд 297/2022г. на Районен съд Царево, препис от което е приет като доказателство в производството, ведно с решението по адм.д. № 150/2022г. на Административен съд Бургас.

По изложените съображения, следва да се приеме, че правилно административният орган е наложил на „Прогрес“ АД, със законен представител Г. И. Г. оспорената принудителна административна мярка, след като е установил наличието на материалноправните предпоставки, предвидени в нормата на чл. 171, т. 2 б. "в" от ЗДвП, а подадената жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, направените от страна на жалбоподателя разноски остават за негова сметка и искането за тяхното присъждане не следва да бъде удовлетворено. От ответника не са претендирани разноски и такива не следва да му се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд – София град, трето отделение, 6б състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Прогрес“ АД, представлявано от Г. И. Г. от [населено място], район П., Столична община, против Заповед № 20-0302-000212/22.10.2020г. на полицейски инспектор в ОД на МВР Б., РУ Ц..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ:

